

lodningen og anskaffelsessummen for det aktie- eller andelsbeløb, hvormed kapitalen nedskrives; hvis handelsværdien af dette aktie- eller andelsbeløb umiddelbart før udlodningen er større eller mindre end det udloddede beløb, skal dog handelsværdien og ikke udlodningen lægges til grund ved beregningen af den skattepligtige fortjeneste.“

Videre foresloges det at give den nye § 16 B følgende affattelse:

„Afstår en aktionær eller andelshaver aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer samt tegningsret hertil til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, skal fortjeneste eller tab herved medregnes i den skattepligtige særlige indkomst eller almindelige indkomst efter samme regler som fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier eller andelsbeviser til andre end det pågældende selskab. Hvis en sådan *afståelse til det udstedende selskab* indebærer en udlodning som omhandlet i § 16 A, stk. 2, såsom hvor selskabets erhvervelse af aktierne har til forudsætning, at afhænderen har andre aktier i selskabet, eller afståelsesvederlagets størrelse er fastsat under hensyn hertil, finder reglerne i § 16 A, stk. 2, dog tilsvarende anvendelse.“

Endelig stillede mindretallet ændringsforslag om tilføjelse af en ny paragraf, hvorefter loven om indkomstbeskatning af aktieselskaber skulle undergå en ændring. Herom udtales i betænkningen:

„Medens den særlige indkomstskat for personer udgør 30 pct. af det beløb, hvormed den særlige indkomst overstiger 1 000 kr., skal efter de gældende regler aktieselskaber betale fuld indkomstskat af de tilsvarende indtægter, altså 44 pct. af hele beløbet, dog at halvdelen af skatten kan fradrages i det følgende år. Disse indtægter beskattes altså langt hårdere hos aktieselskaber end hos personer, og da denne forskelsbehandling må forekomme ganske umotiveret, tilsigter ændringsforslaget samt ændringsforslagene nr. 4-6 til forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat at ligestille de to grupper af skatteydere på dette punkt.“

Om de ændringsforslag, som stillede af *socialistisk folkepartis* udvalgsmedlem, udtaler forslagsstilleren i betænkningen:

„Ændringsforslaget under nr. 6 tilsigter at *begrænse fradragsretten for udgifter til salgsfremmende foranstaltninger*, idet disse set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt nu har antaget et betænkeligt omfang. Medens man bl. a. gennem lovgivningen søger at tilskynde befolkningen til opsparing og mådeholdent forbrug, er det reklamens opgave at suggerere til størst muligt forbrug. Reklameindustrien lægger herved beslag på betydelige produktionskræfter, og en stor del af reklamen er ikke blot varefordyrende, men fuldstændig nytteløs for forbrugerne og for samfundet som helhed. Hvis en beskatning af de nævnte salgsfremmende foranstaltninger virker dæmpende på deres benyttelse, vil man opnå en økonomisk gevinst og en begrænsning af reklamens uheldige sociale og kulturelle virkninger.